

kedaj Seidl na za predstojnika volili; vrh tega, da se jim povsod škoda in krivica godi, on nad njimi gospodari, kakti turšk paša in od tod nja primek „kamški strah.“ Ni dolgo, kar je dal šolo zapreti, ko bi se imeli otroci zaradi blagoslovjenja novega šolskega bandera v šoli zbrati in od tod se v cerkev podati.

Kdor bi naši domovini in sv. cerkvi nevarnega človeka kakti poslanca priporočal ali celo volil, bil bi izdajalec svoje domovine, sovražnik sv. cerkve, katero na vso moč črti in preganja ona stranka, kterej Seidel služi.

Kadar tedaj pride čas volitev, volite si moža za poslanca, ki se vam bo od one stranke priporočal, kateri je blagostanje, mir in sprava med narodi in sv. vera na sreči; ne poslušajte onih podkupljenih zapeljivcev, ki le razdor delajo, ljudi s praznimi obljubami slepijo, ali pa z neumnimi lažmi strašijo!

Za poduk in kratek čas.

Gospóski frajnavrar, pa kmečki kristjan.

(Dalje.)

Iz bližnjega mesta pridrdrajo lahke kočije. Pri železnih vratih postojé. Zdajci posmukajo iz kočij v črne plajše zavite osebe, podobne ponočnim strahovom. Težka vrata se jim takoj odprejo, za njimi pa zopet varno zaprejo. Toda vsi ponočni obiskovalci samotne hiše se niso pripeljali. Mnogo jih je prišlo peš. Nekoliko potrkajo in vrata se jim odprejo. In hitro za tem, ko je poslednji prišlec vstopil v prostoren vrt, se zasveti svetla luč iz vseh oken prvega nadstropja. Vendar nobenega glasú ni slišati, kateri bi zunaj stoječim poročeval, kaj se neki nocoj v čudni hiši godi.

Po dva, tri, po pet in po šest moških oseb stopa po vrtnih potih, z drobnim peskom nasipanih. Gibljejo se nenavadno urno in naglo, kakor da bi se jim hudo mudilo. Nobeden ne spregovori. Prišedši v vežo, hitijo v nadstropje po krasnih stopnicah iz rezanega kamna, prevlečenih s pisanimi sagi ali preprogami. In kmalu se zgubé vsi v razne sobe, ki se na mostovžu vrstijo na desno in levo.

Med tem so prižgali mnogo sveč na kristalnem, mnogoročnatem svečniku, kateri v prostorni dvorani od stropa visi. Pod njim je dolga in široka miza, ogrnena s črno suknino. Sredi mize je položena čudno pobarvana škrinjica. Iznad te škrinjice se po dvorani grdo in pošastno reži — mrtvaška glava. Tudi slike in malarije po stropji in stenah so čudne in nenavadne. Iz stropa te gleda v velikem kolobarji narisano solnce. Po stenah je naslikana mnogovrstna ropotija. Največ je zidarskega orodja: ometača, kladvo, zidarski klepači, motozi, plajbe, kotométniki. Zraven teh se vidijo: orjaška pisalna peresa, skrižani meči, odprte bukve z nerazumljivimi črkami, jagnje s križem, bčelni koši ali ulji, polumeseči, zemljina obla ali krogla, nage podobe človeške sred plamečega ognja. Človeku se kar

lasje ježijo, nemirna groza mu leze v osrčje; zdi se mu, da pošastni krilači peklenškega oblastnika plahutajo po dvorani in okoli ušes.

Zdaj zabrenči trikrat cvilečega zvončka glas. Na vseh straneh se odpirajo dveri, in v dvorano vstopi počasno in molče kakih štirideset mož. Nobeden ne govori in ne pogleda drugega. Vsi stopajo naravnost pred črno mizo ter se mali škrinjici z mrtvaško glavo nizko priklonijo. Potem se vsedejo. V rokah držijo zidarsko orodje: ometačo in klepač. Vsi so enako oblečeni. Vsak tiči v prostrani, črni, suknjeni, dopetni hali. Vsak je prepasan z belim usnjatim prepasom (šure). Ta jim sega od oprsja tujan do kolen in je z mehkim jermenjem okoli vratu in ledovja okusno pripet.

Akoravno so pa ti možje prepasani s zidarskim prepasom in oroženi z ometačo in klepačem, se jim vendar kmalu vidi, da niso nikoli s pravimi zidarji zidali. Jihovi pripasi so vsi snažni in beli; od apna in peska še najmanjše trohice ni videti. Tudi njih roke, bele in nježne, bliščeče se zlatih prstanov, niso nič podobne žulatom rokam zidarjev. Nekateri bistro gledajo skozi v zlato okovana očala. Lica jim tudi niso nič ogorla in ne kažejo sledu težaških opravil; eni so blede in suhi, drugi pa tolsti in dobro rejeni. Marsikateri ima trebuh, da ga je komaj pod predpasnik spravil. Vendar suhih je med njimi več kakor tolstih. Vsi so že bolj priletni. (Dalje.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Dunaji je zdaj nemška cesarica, ker cesar k razstavi — vsaj za zdaj — priti ni mogel. Pri vsem tem pa ima razstava neko posebno nesrečo. Od 2. maja do 20. junija je vstopnina samo 499.870 gld. vrgla. Stroški so pa veliki; kako se bodo torej splačali milijoni, ki jih je razstava državno blagajnico stala.

Cesarjevič Rudolf potuje v Celovec, kder so bode ponovljeni spominek Marije Terezije slovesno odkril. V ponedeljek je prišel v Gradec, v četrtek pride v Maribor, kder se bo par ur mudil in si šole ogledal.

Kakor potres, gre borzni polom naprej po deželah. Ravno je gorenje avstrijska trgovinska banka sapo zgubila. Dunajski liberalni „N. W. Tagbl.“ pravi: „Zdaj se masčuje, da je (ustavaška) politika v prebližnji dotiki bila z borzo.“ Dun. borza je pomagala bankam, banke pa ustavakom pri volitvah, in zdaj vseh skupaj lasje bilé! Pokazalo se bo skoro povsod, kako zapravljivo da liberalci gospodarijo.

Stajersko. Dr. Prus — mislili smo, da je Brus — naznanja v „Tgsp.“, da tudi od „pravne“ stranke kandidature ne prevzame. No, čas rani, čas leči.

Novino poročajo, da hoče vlada preč. kanika Paka v Mariboru za ljubljanskega škofa

predložiti. Ker nam č. gospod o tem nič povedal ni, ne moremo novice ne potrditi, ne tajiti.

Vnanje države. V sedaj nemški Alzaciji in Lotaringiji je prebivalstvo prav jasno pokazalo, kako da nove, nemške oblastnike ljubi. Pri volitvah v okr. zastope so namreč povsod zmagali možje francoske stranke, v Štrasburgu so pa še nalašč volili tiste, ktere je Bismarkova vlada strahovala.

Važna novica se poroča iz Ruskega, da so namreč Rusi glavno mesto Kivo, ki šteje kacic 20.000 duš, vzeli in da je deželni gospodar — kan zbežal. Vojske je torej konec; utegnejo pa nove rvanjke navstati, ako si Rusi deželico prisvojé.

Na Italijanskem je ministerstvo odstopilo, ker je zbornica zavrgla vladne predloge, kako davke povišati, da se strašanski državni stroški nad tisoč pet sto dva in petdeset milijonov lir (nad 620 mil. gld.) polové. Tedaj tudi tej državi oropanje cerkvenega premoženja blagoslova ne donáša.

Karlisti na Španskem so eden oddelek vladine armade nenadoma napadli in potolkli; kar je še živega ostalo, razpršilo se je na vse strani.

Razne stvari.

(*Plohe in potresi.*) Iz mnogih krajev poročajo novine o strašni plôhi, ki je bila na praznik sv. Petra in Pavla. Na Dunaji so na mnogih krajih namah jezera navstala, ker voda pri silnih nali-vih ni mogla po kanalih odtekat. Ljudje so morali iz hiš bežati, ker je voda vse prostori-je ob tleh poplavila; škode je neizmerno veliko, neko-liko hiš celó razdrtih! Posebno veliko škode na-pravila je ploha v razstavinih prostorijah, ker je od vseh strani noter teklo, tako da se mnogo dragocenih reči več popraviti ne da. Istega dne zjutrej se je valil močen potres od itali-janskih pokrajin proti Kranjskemu do Ljubljane. V Felletti pri Conegliani se je zrušila cerkev ter je 38 oseb smrt storilo. Tudi po drugih krajih je bilo enacih nesreč.

(*Poljudnost prav dober kup.*) G. Seidl je ravno razposlal županom mariborskega okrajnega zastopa okrožnico, v kterej jih nagevarja, v porazumljeni z okrajnim zastopom ugovarjati tarifi deželne komisije zastran določenega čistega prihodka od orala. Vprašamo: kje pa je g. Seidl, glava prejšnjega in sedanjega okr. zastopa, poprej bil, ko je okr. komisijon tako visoko postavil čiste prihodke, da je celó dež. komisijonu predebelo bilo ter je tarifo znižal. Vsaj so 4 možje iz okr. zastopa v komisijonu bili in je g. Seidl vediti moral, kako da cenijo. Zakaj se je še le zdaj oglasil? Zakaj? Zato, ker se volitve bližajo, ob kterih se bo treba bahati, kako da se S. za g m o t n e koristi ljudstva briga. Lisice!

(*Ljutomerska čitalnica*) imela je 29. jun. v Križevcih prav lepo veselico na Hrastovčevem travniku. Govorili so gospodje: Kukovec o po-trebi društvenega življenja v sedanjem suboparnem

času; B. Pernišek o zgodovini Slovencev; Mo-horič o napredku v kmetijstvu; Lapajne in mladenič Štuhec sta deklamovala. Potem je bil ples in tombola.

(*Kat. polit. društvo v Konjicah*) ima 6. nedeljo po Bink. t. j. 13. t. m. na g. prvomestni-kovem domu svoj občni zbor. Začetek je ob pol štirih popoldne. Naj iz vsake okolice nekaj udov pride k zboru, ker se bode o imenitnih rečeh dogovarjalo. Zapisovalec.

Račun „kat. tiskovnega društva“
ob koncu drugega društvenega leta,
to je, konec marcija 1873.

Dohodki:

1. Tiskovnega društva:

Letnina deležnikov	
in podpornikov	1653 gl. 35 kr.
Za prodane iztise	
lanske brošure	42 „ 80 „
Darovi za izdajo le-	
tošnje brošure	170 „ — „
Skupaj	1866 gl. 15 kr.

(Darovali pa so: mil. knez in škof 50 gl.
— Župnik Dvoršek 50 gl. — Dekani:
Bruner 20 gl. — Žuža 15 gl. — Rejc
12 gl. — Kapl. Janžek 3 gl. — Mihael
Herman 10 gl. — Dr. Muršec 5 gl. —
Še nekdo 5 gl.)

2. „Slovenskega Gospodarja“:

Naročnina vplačana	
od 12. aprila 1872	
do letošnjega ob-	
čnega zbora	2150 gl. 98 kr.
Inserati	175 „ 92 „
Skupaj	2326 gl. 90 kr.
Vseh dohodkov:	4193 gl. 05 kr.

Potroški:

1. Tiskovnega društva:

Tisek letošnje bro-	
šure	284 gl. 85 kr.
Vezanje te brošure	30 „ — „
Manjši zlasti poštni	
potroški	14 „ 50 „
Skupaj	329 gl. 35 kr.

2. „Slovenskega Gospodarja“:

Tisek s kolekom in	
ekspedicijo	2500 gl. — kr.
Vredništvo, opravi-	
ništvo, dopisnikom,	
korektura, poštne	
marke, knjige in	
časopisi, koleko-	
vanje inseratov in	
drugi manjši zlasti	
poštni potroški	1297 gl. 59 kr.
Skupaj	3797 gl. 59 kr.
Vseh potroškov	4126 gl. 94 kr.